

پرسش های متداول

استاندارد اجباری چیست؟

طبقه قانون، سازمان می تواند با تصویب شورای عالی استاندارد اجرای استاندارد و آئین کار فرآورده هایی را که از نظر ایمنی و یا حفظ سلامت عمومی مضر می باشد اجباری نماید. در این صورت اعمال هر گونه نظارت در اجرای صحیح استاندارد از وظایف سازمان است.

این نظارت ها شامل نمونه برداری، آزمایش، ارشاد و راهنمایی فنی واحدهای تولیدی و وارد کنندگان و بالاخره توقیف کالاهای خارج از استاندارد و پیگیری قانونی از طریق مراجع قانونی می باشد. لیست فرآورده های مشمول مقررات استاندارد اجباری در روزنامه های رسمی کشور و همچنین از طریق سازمان استاندارد و ادارات تابعه اعلام می گردد

تدوین چگونه انجام می شود؟

با انتخاب موضوع پیشنهادی توسط افراد حقیقی و حقوقی جهت تدوین طبق استانداردهای بین المللی و معتبر از نظر سازمان استاندارد و تصویب آن توسط کمیته برنامه ریزی سازمان ، تدوین اقدام به دعوت از اساتید دانشگاه، تولید کنندگان و در آن موضوع نموده و طی کمیسیون اولیه و کمیسیونهای فنی موضوع پیشنهادی طبق استاندارد انتخاب شده بررسی و در زمان تعیین شده پیش نویسی آن پس از تصویب در کمیسیون نهایی برای طرح و کمیته ملی به مدیریت هماهنگی تدوین سازمان ارسال می گردد.

پس از تصویب پیش نویسی در کمیته ملی و اصلاحات لازم را بر روی پیش انجام داده و با تهیه روی جلد به همراه دو دیسکت مربوطه برای مدیر کل هماهنگی تدوین ارسال و پس از تعیین شماره استاندارد ملی یک نسخه از استاندارد مربوطه برای چاپ به اداره کل روابط عمومی و امور بین المللی سازمان ارسال می گردد

شرایط و ضوابط لازم جهت حضور در فرآیند انتخاب واحد نمونه:

هر واحدی که دارای تعدادی فرآورده مشمول مقررات اجباری استاندارد باشد صرفاً" در صورتی می تواند در فرآیند انتخاب واحد نمونه حضور یابد که برای تمامی این فرآورده ها ، پروانه کاربرد علامت استاندارد حداقل با سابقه یک سال را دارا باشد .

تبصره : فرآورده هایی که تاریخ مقررات اجباری استاندارد آنها کمتر از یک سال باشد از موضوع بند فوق مستثنی می باشد .

تصره ۲: در صورتی که واحد متقاضی برای فرآورده های جدید مشمول مقررات استاندارد اجباری تشکیل پرونده داده باشد حضور در فرآیند انتخاب واحد نمونه بلامانع است و برای هیچ یک از فرآورده ها عدم انطباق اثبات شده ای وجود نداشته باشد.

لازم به ذکر است وجود سه سری نتیجه آزمون / بازرسی فنی برای تمامی فرآورده ها الزامی است .

وظیفه آزمایشگاه های همکار چیست؟ چگونه تایید صلاحیت می شوند؟

شرح اقدامات:

۱-۶ متقاضی تایید صلاحیت آزمایشگاه تقاضای خود را به اداره کل استان مربوطه ارسال می دارد.

۲-۱۶ اداره کل استان حداکثر ظرف مدت ۱۰ روز بر گه (فرم) درخواست تایید صلاحیت را که حاوی اطلاعاتی

در خصوص زمینه فعالیت آزمایشگاهی، نحوه اداره آزمایشگاه، نوع آزمون، کالیبراسیون، استانداردهای ملی و یا بین المللی مورد استفاده برای روش های آزمون، کالیبراسیون، نحوه ارتباط آزمایشگاه با سایر بخشهای سازمان نوع کارکنان و ... برای متقاضی ارسال می دارد.

۳-۶ متقاضی حداکثر ظرف مدت یک ماه پس از دریافت فرم درخواست ضمن تکمیل آنها همراه با مدرک مورد نیاز جهت رسیدگی به اداره کل استاندارد استان ارسال می نماید.

۴-۱۶ اداره کل استاندارد استان پس از بررسی و تجزیه و تحلیل اطلاعات و مدارک دریافتی تیم ارزیابی را که متشکل از ارزیابان دوره دیده و مورد تایید می باشد جهت ارزیابی آزمایشگاه و تطبیق اطلاعات و مدارک با چک لیستهای ویژه استاندارد ISO IEC ۱۷۰۲۵ اعزام می دارد.

۵-۶ در صورتیکه ارزیاب دوره دیده و مورد تایید در استان موجود نباشد می تواند از ادارات کل استاندارد همجور درخواست معرفی ارزیاب واجد شرایط نمایند و یا مدارک را به اداره کل سیستمهای کیفیت ارسال نموده تا با همکاری معاونت های تخصصی مربوطه تیم ارزیابی را تشکیل داده و ارزیابانی را که مورد تایید می باشند جهت ارزیابی و تطابق اطلاعات و مدارک با چک لیستهای ویژه استاندارد ISO IEC ۱۷۰۲۵ اعزام نمایند. این اقدام شامل بررسی مدارک اعزام ارزیاب و اعلام نتیجه به اداره کل سیستمهای کیفیت نباید از یک ماه تجاوز نماید.

۶-۶ حداکثر ظرف یک هفته پس از وصول گزارش ارزیابی و برگه اولیه موضوع از طرف مدیر کل سیستمهای کیفیت در کمیته تایید صلاحیت موضوع بند ۷-۲ مطرح و در صورت تایید کمیته نسبت به انجام مرحله تنظیم و صدور گواهینامه اقدام می شود.

۷-۶ در صورت عدم تایید و دارا بودن نواقص مدیریت سیستم های کیفیت از طریق اداره کل استاندارد استان مربوطه موارد نقص را به ورت شفاف به متقاضی اعلام می نماید. در صورتیکه اداره کل استانداری استان مستقیماً آزمایشگاه متقاضی را از نواقص مشاهده شده آگاه نماید لازم است مدیریت سیستمهای کیفیت رسماً در جریان امر قرار داده شود.

۸-۶ آزمایشگاه پس از رفع نواقص مجدداً تقاضای خود را مبنی بر رفع کامل نواقص به صورت مکتوب به اداره کل استاندارد استان اعلام نموده تا جهت بررسی مجدد متقاضی پس از دریافت مهلت حداکثر یکساله می تواند برای بار سوم درخواست مکتوب خود را جهت تایید صلاحیت ارائه نماید.

۹-۶ در صورت تقاضای آزمایشگاه تایید صلاحیت شده برای افزایش دامنه مشمول فعالیت لازم است مراحل بند ۶ در مورد درخواست جدید معمول گردد.

ISO ۱۷۰۲۵

استاندارد بین المللی ISO/IEC ۱۷۰۲۵ که در نتیجه تجربیات وسیع حاصل از اجرای ISO/IEC Guide ۲۵ و استاندارد اروپایی EN ۴۵۰۰۱ تهیه گردیده است. اکنون جایگزین هر دو آنها شده است. استاندارد ایران - ایزو - آی ای سی ۱۷۰۲۵ که بر اساس استاندارد بین المللی فوق تدوین شده است. شامل کلیه الزاماتی است که آزمایشگاه های آزمون و کالیبراسیون باید آنها را برآورده سازند تا بتوانند اثبات کنند که یک سیستم کیفیت را به کار گرفته و برقرار نگه می دارند و از نظر فنی صلاحیت داشته و نیز قادر به فراهم کردن نتایج فنی معتبر می باشند.

مراجع تایید صلاحیت که صلاحیت آزمایشگاه های آزمون و کالیبراسیون را به رسمیت می شناسند بایستی این استاندارد را به عنوان مبنای تایید صلاحیت به کار برند. در بند ۴ الزامات مربوط به مدیریت صحیح و در بند ۵ الزامات مربوط به احراز صلاحیت فنی جهت نوع آزمون ها و یا کالیبراسیون هایی که آزمایشگاه به عهده می گیرد مشخص می شود.

به کارگیری روز افزون سیستمهای کیفیت عموماً باعث افزایش نیاز به حصول اطمینان از این امر شده است که آزمایشگاه هایی که بخشی از یک سازمان بزرگتر می باشند یا خدمات دیگری هم ارائه می نمایند. قادر به اجرای سیستم کیفیتی هستند که با استانداردهای ایران - ایزو ۹۰۰۱ یا ایران - ایزو ۹۰۰۲ و نیز با این استاندارد منطبق می باشد. بنابراین سعی شده است که تمامی آن دسته از الزامات استانداردهای ایران - ایزو ۹۰۰۱ و ایران - ایزو ۹۰۰۲ را نیز برآورده خواهد نمود.

گواهی انطباق با استانداردهای ایران - ایزو ۹۰۰۱ و ایران - ایزو ۹۰۰۲ فی نفسه حاکی از صلاحیت آزمایشگاه در فراهم کردن و ارائه داده ها و نتایج فنی معتبر نخواهد بود.

در صورتی که آزمایشگاه ها الزامات این استاندارد را برآورده نمایند و توسط مراجعه تایید صلاحیت شوند که دارای موافقت نامه شناسایی متقابل با مراجع هم تراز خود در سایر کشورهای استفاده کننده از این استاندارد باشند، پذیرش نتایج آزمون و کالیبراسیون کشورها تسهیل می گردد. به کارگیری این استاندارد همکاری میان آزمایشگاه ها و سایر سازمانها را تسهیل و به تبادل اطلاعات و تجارب و نیز به هماهنگ کردن استانداردهای و روش های اجرایی کمک می کند.